

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v **B.**, zastúpenej advokátskou kanceláriou **F.**, so sídlom v **B.**, proti povinnému **E. H.**, bývajúcemu v **Č.**, o vymoženie **609,44 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 8 Er 226/2004, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 6. septembra 2012 sp. zn. 3 CoE 46/2012, takto

r o z h o d o l :

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a .**

Dovolanie **o d m i e t a .**

Povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Čadca poveril súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu na základe notárskej zápisnice spísanej 8. februára 2004 notárom JUDr. O. Ď. pod sp. zn. N.

Uznesením zo 16. novembra 2011 č. k. 8 Er 226/2004-11 Okresný súd Čadca vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Vyslovil, že o trovách exekúcie rozhodne samostatným uznesením. V odôvodnení uviedol, že notárska zápisnica nie je vykonateľný exekučný titul, pretože súhlas s jej vykonateľnosťou udelil za povinného zástupca, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami povinného (§ 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Tohto zástupcu povinného určila oprávnená tým, že jeho osobu vopred uviedla ako zástupcu konajúceho za povinného pri právnych úkonoch uzatváraných s oprávnenou. Úkon urobený takýmto „zástupcom“ je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatný. Vzhľadom na to, že notárska zápisnica nie je vykonateľný exekučný titul, súd prvého stupňa vyhlásil exekúciu za neprípustnú a v zmysle § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku ju zastavil.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Žiline uznesením zo 6. septembra 2012 sp. zn. 3 CoE 46/2012 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa a dodal, že exekučný súd je povinný kedykoľvek v priebehu exekučného konania skúmať, či je exekúcia vedená na základe vykonateľného exekučného titulu. Súd prvého stupňa v danom prípade dospel k správne mu záveru, že porušenie § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka spôsobuje tak neplatnosť samotného zastúpenia, ako aj všetkých zástupcom urobených úkonov. Nie je preto splnená ani podmienka materiálnej vykonateľnosti označenej notárskej zápisnice. Odvolací súd preto uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 2 O.s.p. potvrdil.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ďalej navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia a konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Následne v dovolaní uviedla, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O.s.p., keď súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.), v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Ďalej uviedla, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a tiež aj to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 17/2013, 2 Cdo 83/2013, 2 ECdo 20/2013, 2 CoE 28/2013, 2 ECdo 114/2013, 2 CoE 46/2013, 2 ECdo 178/2013, 2 ECdo 225/2013, 2 CoE 68/2013, 2 ECdo 313/2013, 2 CoE 115/2013, 2 ECdo 26/2014, 2 CoE 122/2014, 2 ECdo 27/2014, 2 CoE 26/2014, 2 ECdo 57/2014, 2 CoE 41/2014, 2 ECdo 74/2014, 2 CoE 54/2014,

2 ECdo 76/2014, 2 CoE 67/2014, 2 ECdo 122/2014, 2 CoE 87/2014, 2 ECdo 161/2014, 2 CoE 113/2014, 2 ECdo 178/2014, 2 CoE 126/2014, 2 ECdo 262/2014, 1 ECdo 209/2013, 1 CoE 59/2013, 4 ECdo 274/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 200/2014, 4 CoE 90/2014, 5 ECdo 238/2013, 6 ECdo 75/2013, 6 CoE 76/2013, 7 ECdo 75/2014, 7 CoE 42/2014, 7 ECdo 148/2014, 7 CoE 93/2014, 7 ECdo 252/2014, 7 CoE 163/2014, 8 ECdo 145/2014, 8 CoE 82/2014, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania, ako aj k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Pokiaľ oprávnená namietala aj to, že odvolací súd jej odňal možnosť pred súdom konať aj tým, že vôbec nerozhodol o jej návrhu na prerušenie konania, ktorý podala v priebehu odvolacieho konania, dovolací súd uvádza, že nie každý procesne nesprávny postup súdu má za následok (až) procesnú vadu konania v zmysle § 237 O.s.p. (viď tiež rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 144/2014 a 3 Cdo 56/2014). Vždy je potrebné prihliadnuť na to, v akom štádiu konania a k akej nesprávnosti došlo, resp. aké má táto nesprávnosť procesné dôsledky. V danom prípade treba vziať do úvahy, že rozhodnutia súdu o prerušení konania a o zamietnutí návrhu na prerušenie konania sú procesné rozhodnutia, ktorými sa nerozhoduje o právach a povinnostiach účastníkov sporu vo veci samej (porovnaj IV. ÚS 41/2014); takéto rozhodnutia majú procesnoprávne dôsledky len pre určité štádium konania – nejde o rozhodnutia vo veci samej, ktoré by do práv a povinností účastníkov konania zasahovalo konečným spôsobom. Tak, ako nedochádza k vylúčeniu účastníka konania z realizácie jeho procesných oprávnení postupom súdu, ktorý konanie prerušil (viď rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 5 Cdo 209/2009), nedochádza k odňatiu možnosti pred súdom konať ani procesným postupom súdu, ktorý konanie neprerušil (viď rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 5 Cdo 185/2009). So zreteľom na to dovolací súd uzatvára, že oprávnenou namietaným postupom odvolacieho súdu – z materiálneho hľadiska – nedošlo k odňatiu jej možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2015

JUDr. Viera Petříková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová